

RAŻNO (2) *av*

rażno (1), **rażnie** *a.* rażno (1).

a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w -o av).

comp rażni(e)j (1).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu: rażno, Linde XVIII w.: rażnie (XVII w.: rażniej).

1. O walce bronią strzelecką: rażąc, przebijając, zadając obrażenia (1) :

*Szereg: »rażniej i prędzey« (1): Stárác lie tedy trzebá gdy lie małz potkác: ábyś miał pirwřzą pomoc z mieyfcá/ ktore tym pożytecznieyřze im wyřřze bywa/ ábowiem ráźniey y prędzey ná thę łronę idzie wřzelka łtrzelbá/ y brony mocniey bije z gory *BielSpr* 15.*

2. Wyrażnie, może też rzeczowo (1) : Menelaus okrągło swoje słowa kładzie, Mało, lecz rażno mówiąc, bo nie wielomowny. Ani odrzeczny, choć młodszy i w lecich nierowny *KochMon* 26.

Cf NIERAŻNO